

بۆشایی گوتاری شیعر له دهقی (ئۆدیسسیۆس نیرە یان مییه؟) ی (ع. ع. یوسف) دا

غازی جەسەن

ماجستیر له زمانی کوردی زانکۆی سۆران

پیشه کی

۱-۰ گرنگی بابەتە کە

گەران و دۆزینەووی بۆشایی (البیاض / به یاز)، له نیو دهقی شیعر، یان گوتاردا پیویستی به وردبوونه و هیه کی قوول ههیه. ئەو بۆشاییانەی له نیو دهقدا وه کو ته کنیک و شیوه و روخسار، ههروهها نیوه پۆک و واتا و مه بهست به کارهینران له شیوهی گوتن و ده برین و واتا و جوولاندنی عهقل و مه بهست، ئەمهش په یوهسته به شیکردنه و هیه پراگماتیکی و دهسه لاتی زمان له به دیهینانی وینهیه کی فکری و بیرکردنه و هیه جدی له دهقی شیعر و جوولاندنی توانا و عهقلی خوینەر و چۆنیهتی راپه راندنی کرده قسه له به دیهینانی بۆشایی له نیو گوتاری شیعردا.

۲-۰ کەرەستە و سنووری لیکۆلینه وە

له لیکۆلینه و هیه دا دهقی شیعی "ئۆدیسسیۆس نیرە یان مییه؟" ی (ع. ع. یوسف) شی ده کینه و هیه، که ئاراسته کانی ئەم بنه مایانهی تیدا به رجهسته یه، که ئیمه له لیکۆلینه و هیه که ماندا پشتی پی ده به ستین.

۳-۰ ریبازی لیکۆلینه وە

ریبازی و هسفی شیکاری په پیره و کراوه، به پشت به ستن به کرده قسه وه کو به شیک له زانستی پراگماتیکدا.

۴-۰ گرفته کانی بهردهم لیکۆلینهوه

بابه تیکی نوێ و تازهیه له نیو زمانی کوردیدا، نه بوونی سهراچاوه به زمانی کوردی، له لیکۆلینهوهیه دا له باره ی بۆشایی هزری کارمان کردوو، نه ک فۆرم، ئەمهش هانمان ده دات به دوای وینه و هزر و دهر برین و تیفکریندا بگه پرین.

۵-۰ به شه کانی لیکۆلینهوه

لیکۆلینهوه که له دوو بهش پیکدیته. که بریتیه له لایه نی تیوری دهر باره ی (بۆشایی / به یاز) و ئهرکی زمان و گوتار و کرده قسه. به شی دووهم بریتیه له شیکردنه وه ی پراکتیکی هه ندیک دهقی شاعری (ع.ع. یوسف)، به پیی ئه و کۆد و ریسایانه بۆ شیکاری بۆشایی له نیو دهقی گوتاری شاعردا به رجه سته یه.

بهشی یهكهم

۱-۱ زمانی شاعر

زمانی شاعر به شیوهیه کی گشتی جیاوازه له گه‌ل زمانی زانسته کانی دیکه، شاعر به هۆی زمانه که یه وه تایبه تمه نندی له وینه و هزر و پرووداو و گیرانه وه و هه تا ته کینکی نووسیندا هه یه. زمان وه کو دهسه لات و هیز دهقه که دروست ده کات، ئه مه ش بۆته سه چاوه بۆ دروستبوونی "بۆشایی له گوتاری شاعر" دا.

زمان کاریگه ری له سه ر و اتا کان و شیوه ی ریکخستنی گوتن و پرسته کان و ته نیا ده رپرینی ده نگه کان و ئاوازه که شی ده بیته، ههروه ها خویندنه وه و بواره کانی ده رپرینشی تیدا نوێ ده کاته وه. (محمد شداد الحراق، ۲۰۱۱).

<http://www.diwanalarab.com/%D8%A7%D9%>

شاعیر زمان له پیناو به دیهینانی مه به ستیک به کارده هینیت، له دروستکردنی (بۆشایی / به یازه کان) دا مه به ستیکی هوشیارانه ی هه یه و به وریاییه وه له پیناو دروستکردنی و اتا و واتای پشت و اتا کان ئامانجه کانی داده ریژیت.

(ع.ع. یوسف) یه کیکه له و شاعیرانه ی به مه به ست بۆشایی له نیوان ده نگیک و ده نگیک، پیتیک و پیتیک و برگه و وشه یه ک له نیو یه ک پرسته دا، ته نیا بۆشایی له نیوان وشه یه ک و په ره گرافیک، بۆشایی له نیوان وینه یه کی شاعیری و بیرکردنه وه ی خویندنه ره کانی دروست ده کات.

۲-۱ گوتار

گه لیک پیناسه ی جودا بۆ گوتار له زمانه جیاکان کراوه، به شیوه یه کی گشتی (گوتار / الخطاب Discourse) په یوه نندی به گوتن و قسه کردنه وه هه یه. گوتار قسه یه کی مه به ستداری ئاراسته کراوه له لایهن (من، ئیمه) وه بۆ وه رگری گوتاره که (تۆ، ئیوه، ئه و ئه وان)، بۆ ئه وه ی له مه به سته ئاشکرا و راسته وخۆکه، یان خوازه که، یان خستنه پروویکی نیو دهقی گوتاره که تیبگه ن، که قسه کردنیکه بۆ په یوه ندیکردن. (د. محمود عکاشه، ۲۰۱۴، ۱۷).

له دۆخی دووهمدا، که په یوه ندی به باسه که ی ئیمه وه (به یاز، بۆشایی) ههیه، گه لیک ره گهزی شاراوو و ده برپینی نادیار و خوازه و واتای هه مه لایه نه و فرهیی و خواستن و دووباره و په وانبیزی و پاساو هیتانه وه و پرسیار و هه و آل و مه بهستی نادیار له نیو دهقی شاعر دا له خۆ ده گریت.

له م سه رده مه دا دهقی نووسراو، چاپ و وشه کان به شیوه یه کی زۆر توند ده خاته بۆشاییه ک، نووسین به دریزی میژوو ئه مه ی کردوو. دهق دهنگ و وینه ده گریته وه. (والترچ . اونج، عالم المعرفه، ۱۹۹۴، ۱۷۹-۱۸۲). کاتیک شاعر له گوته وه ده گوازیته وه بۆ دهقی کی نووسین، له ئه نجامدا بۆشایی له نیوان وشه کان، پرسیار و پرسته ی ته و او نه کراوه کان به ئامانجی به دیهیتانی پرسیار و بۆشایی به کار دیت.

۳-۱ بۆشایی (به یاز) و ئه رکه کانی له نیو گوتاری شاعر دا

(به یاز/ البیاض) وشه یه کی عه ره بییه له کوندا له نیو دهقی نووسراو دا به کارهیتراوه، له کوردیدا بۆشاییمان به رانه ری به کارهیتراوه، که له پرووی کاره کی و واتاییه وه له نیو دهقدا مه بهستی به دیهیتانی ئه و بۆشاییه، که نووسه ر به ئامانج و مه بهستی کی دیاریکراو به کاری ده هیئت. هه مان شت له زمانی ئینگلیزی پی ده گوتریت (Gutter). (Megan Dowd Lambert, 2015, p 124-126). هه ره وها له دهقی گوتاریکی نووسراو دا ئه و بۆشاییانه ده گریته وه، که ئاوازه ی بینراو به دی ده هیئت، له ریگه ی دروستکردنی دهق له سه ر کاغه زدا. (مجموعه، ۲۰۰۸، ۱۴۶).

ده کریت به شیوه یه کی دیکه وه کو (فۆلتیر) ده لیت "نهیتی بوونت، به رپرس ده بییت له به رانه ر ئه و هه موو شته ی ده یلیت" (Paule LaRocque, 2003, 124). ئه گه ر له پروانگه یه کی زمانه وانی پشت به و پریاز و بیرکردنه وه یه به ستین، که بروای به و سه ره تایه هه یه "هه موو شتیک مه بیته، یان به لای که مه وه ئیستا مه بیته". (Paule LaRocque, 2003, 124).

له بواریکی دیکه دا (مینسکی) تیۆریک له باره ی بوونی نیشانه ی (....) له نیو دهقدا باس ده کات ئه ویش بریتیه له به کارهیتانی ئه و نیشانه له چوارچیوه ی ریژماندا، کاتیک مرۆف پرووبه پرووی شیوه یه کی نوئی له م جوړه (... ده بییت، له

یادگا و بیرهاتنهکانیدا چوارچیوهک ناو دهبات. ئەم چوارچیوهیش بۆ به خۆگونجانندن له گەڵ واقع ناو دهبریت له پریگه ی گۆرانکاری به پیتی درێژه ی پیویست له نیو باسه که دا. (براون و یول) ئاماژه به وه دهکەن، که (مینسکی) تیوره که ی پهره پێداوه و له بنه رتدا بایه خ به درک کردنی بینراو و بیرهاتنه وه له پریگه ی بینینه وه ده دات. (محمد الخطابی، ۱۹۹۱، ۶۳).

ئاماژه مان به وه کرد بۆشایی له پرووی ته کنیکیه وه ئەو به شه به جیهیلراوه یه، که هیچی تیدا نه نووسراوه، یان له شیوه ی خال به دوای یه ک دروستکراوه، یان له کاتی درک پیکردندا هه ست ده کریت بۆشاییه کی نادیار هه یه و پیویستی به وه لام و پیکردنه وه و ته واو کردن ده بیت، که له نیو ده قیکی نووسراو، یان گوتراو، ههروه ها وینه دا به جی ده هیلریت، به لام له بواره کانی دیکه دا بریتیه له و نه جامه نادیاره ی، یان ئەو زانیاریه دیاریکراوه نادیارانه ی په یوه ندییان به پرووداو و که سایه تی و کات و شوینه وه هه یه، که له لایه ن که سیکی بزروه ده گپردریته وه. (محمد بن سلیمان القویفلی، ۱۴۱۲ هجری).

هه ندیکی دیکه بۆشایی به (کرده یه کی گپرا نه وه) ده زانن، ئەمه ش له نه جامی جیا کردنه وه ی له گەڵ بۆشاییه کی سپی جیهیلراو ده رده که ویت. (والتر ج. اونج، ۱۹۹۴، ۲۳۲). (رۆبیر ئیسکاریت) ئاماژه ی پیکردوه خوینەر هه میسه له هۆشی نووسه ردا ئاماده یی هه یه. (رۆبیر ئیسکاریت، ۱۹۸۰، ۱۳۶-۱۳۷). ئەم ئاماده ییه ی خوینەر به واتای پیکردنه وه ی هه ر بۆشاییه ک و ته واو کردن هه ر ده قیک دیت، له گوتاریشدا به ره م بی بوونی رۆلی نووسه ر و خوینەر به شیوه یه کی یه کسان، کاریکی ناته واوی گریمانه دار ده بیت.

به دیهینانی بۆشایی بی خوینەر یکی چالاک و کارا هیچ نه جامیکی ئه ری نی نابیت، (میشیل بوتور) ده لیت نووسه ر پیویستی زۆری به خوینەر هه یه، بۆ ئەوه ی وه کو هاوبه شیک له نووسیندا به سه رکه وتنی بگه یه نیت. (وین بوث، ۱۹۹۴، ۱۲۴). مه به ستمان له و ئاماژانه ئەوه یه نیره ره له کاتی گپرا نه وه ی باسیکدا، پیویستی به گوینگر و هه رگریکی وریا و زیندوو ده بیت.

له بۆشاییدا نیره له نیو گوتاره کهیدا دهیویت کارپک له ریگه ی پرسپارکردن و وروژاندنی عهقل لای وهگره کانیه وه راپه رینیت. له نیو دهقی گوتاردا ئه و بۆشاییه ی دروست ده کریت، ئامانجی ئه وهیه وهگره بجوولینیت بۆ ئه وهی به دوای وه لایمی شتیکدا بگه ریٹ، که خودی وهگره که به پپی تیگه یشتن و لیکدانه وه و زانیاری و تپروانین و فکر و ئایدیۆلۆژیا و قه ناعه تی خوئی پری ده کاته وه.

بوارپکی دیکه ی لیکدانه وهی بۆشایی له نیو ده قدا په یوه سته به وینه وه، (میگان دوود لامبیرت) له باره ی بۆشایی له نیو وینه و هیلکاری کتیپی مندالان ده لیت: پرسیم سهیری سهری ئه م کچه له وینه که دا بکه، سهیری به شی خواره وهی وینه که ش بکه، ئایا جهسته ی کچه که هه ر ئه وه ندهیه، که له وینه که دا دیاره و کوتایی هاتوه، یان به شیکه ی دیکه ی جهسته ی هیه و که وتوته دهره وهی وینه که. (Megan Dowd Lambert, 2015, 57). له وینه که دا سهری کچیک کیشراوه و پشتی وینه که بۆشاییه و هیچی تیدانییه، به لام جهسته ی هیچ دیارنییه.

کاتیک باسی (بۆشایی) له نیو ده قیکدا ده کهین، مه به ستمان وروژاندنی پرسپاره ئاسایی و زهنیه کانه، وروژاندنی هه ست و نه سته له ریگه ی وینه پرسپار و دهرپینه پرسپار و سه رسامیه پرسپار و پرسپاره پرسپار و راگه یاندنه پرسپار و وه سفه پرسپار و ته واونه کردنه پرسپار و فه رمانه پرسپار و حوکه پرسپار و تاد. (رۆلان بارت) له وه لایمی ئه و بۆچوونه ی، که مارکسیه کان پیمان وایه شیوه به رپرسپاره تییه و نووسه ر مولته زیمه به ئه نجامی ده ق، ده لیت: زۆر به ساده یی ئه رکی نووسین خسته رپرووی پرسپاره، نه ک له خودی نووسین وه لامه که بداته وه و چاره سه ریش بدۆزیته وه..". (فرانک ایفرار، اریک تینه، ۲۰۰۰، ۴۴). ده ق، پرسپار واته (بۆشایی / بیاض) یک له ئاست و جۆر و شیوازی جودا دروست ده کات، ئه وه خوینه ره به دوای وه لامه که دا ده گه ریٹ، نه ک خودی ده قه نووسراو و گوتراوه که.

ئه وه ناروونی و ئالۆزی به ره ه می ره مزی، تا کو ده گاته فره واتایی، وای لینه اتوه بی سنوور بیٹ (فرانک ایفرار، اریک تینه، ۲۰۰۰، ۱۱۸). ئه مه له نیو بۆشایی ده قیشدا ده توانیت فره واتایی بیته سه ره تاهه کی دیکه بۆ به دیهینانی بۆشایی. (ع.ع. یوسف) ده لیت:

له پرۆسهی بهرهمهپێنانی بۆشایی لهنیو ههر دهقی کدا مه بهست و ئامانجی سه ره کی به دیه پێنانی خویننه ریکی چالا که بۆ ئه وهی وه لامي پرسیاره کان بدۆزیته وه و لای خوێ به شیوهیه کی زهنی، یان له شیوهی دهقیکی نویدا دهقه که سه ره له نوێ بهرهم به پێننه وه.

1-4- بهرگ و ناوونیشان و بۆشایی

(ع.ع. یوسف) له سه ر ئه و بنه مایه له ناوونیشانی دهقه شاعره که یدا نووسیه تی (ئۆدیسسۆس نێره یان مینیه؟) له بهرگی یه که می دهقه شاعره که یه وه پرسیاریکی کاکلداری بی کۆتایی له پینا و دروستکردنی پرۆسهی بیرکردنه وهی لای خویننه ره کانی دروست کردوه. کورد گوته نی (من ده لیم نێره و ئه و ده لیت بیدۆشه!!)، (زه مانیکه باسی رۆسته م ده کات، تازه ده لیت رۆسته م نێره، یان می؟. (ع.ع. یوسف، 2009، 10). جاریکی دیکه له پیناوی دروستکردنی وینیه کی پراوپر له بۆشایی، هه مان شتی ناوونیشانی یه کیک له شاعره کانیشی.

له نیوان که سه که و سیفه تی که سه که به شیوهی (... بۆشاییه کی بیرکردنه وهی به خویننه ره داوه، دواتر له شیوهی هیمای (?) و (! بۆشاییه کی دیکه ی بیرکردنه وهی به خویننه ره به خشیوه. بۆشایی یه که م وه کو شیوه ده رپراوه، له دۆخی دووه مدا بۆشاییه که له شیوهی هزری و بیرکردنه وه و واتایه کی فکری و دهروونی ده رده که ویت.

له ناوونیشانیکی دیکه دا ده لیت: "به نده له رابردوو ئیسته و ئاینده". شاعیر به رده وام له ناوونیشانداندا پرسیار و وینه پرسیاریک ده ورووژینیت، (خوێ) له سنی کاتی جودا پیشان ده دات، به لام چی و بۆچی و له بهرچی و چۆن و له کوی و کی و که ی و چ؟ ئه مه پێویسته خویننه ر بیری لیبکاته وه. مه به ستمان ئه وه یه ئه م دهقه گوتاره شاعریانه، یه کسانێ و هاوبه شی له نیوان ده قنوووس و خویننه ره کانی دروست ده که ن، ده رفه ت به خویننه ره کانیان ده دن دهقه که (به شیوهیه کی چالا ک بخویننه وه، بیری لیبکاته وه و بهرهمی به پێننه وه).

له ناوونيشانى (فوتوگرافى نووسەر به جغاروه، (ع.ع. يوسف، ۲۰۰۹، ۹۷) جاريكى ديكه شاعير بوشاييه ويته يه كى دروستكردووه، به قوولې بيرى لى ده كه مه وه (فوتوگرافى نووسەر) به تهنيا چى ده گه يه نيټ و (نووسەر به جغاروه) چى ده گه يه نيټ، ئايا فوتوگرافه كه (ى) خاوه ندرايه تى چوته سهر و بوته مولكى نووسره كه، يان (به جغاروه) چى ده گه يه نيټ؟. هه موو ئه و دهربرپريانه ده كرپت واتايه كى تايهت و له هه مان كاتدا گشتيمان پيبدن. به سهر يه كه وه ئه م رسته ويته له خوگره بوشاييه كى له خوگرته وه (فوتوگرافه كه چيه، كنيه، كارى چيه و ده يه ويټ چ بكات..). له (كوي و كه ي) ئه م سيفه ته ي پي دراوه. رسته يه كى وه سفويه سه بارهت به نووسره كه، يان جوړيك له گالته كردنى كاريكاتيرانه ي تيدايه، كه بلين (نووسەر به جغاروه) ويته يه كى كوميدي، يان به زه يي پيدا هاتنه وه ي تيدايه، يا خود ئه مه ويته ي نووسره ي كى داماره و له داخى ژيان جگه ره ده كيشيت. گرنگتر له هه موويان (فوتوگرافى نووسەر به جغاروه) رسته يه كى ته واو نه كراوه، مه به ست و واتا كه ي نيوه چله و مه به ستى كوتايي به ده ست نه هيناوه. به م كاره شى بوشاييه كى (فكرى، ويته، واتا، دوخ و پله و دهررونى و په يام و مه به ستى) دروستكردووه.

وه كو زانايانى ئه م بواره ليكدانه وه يان بو كردووه بوشايي نيو ده ق له سى شيوه

و بواري زمانى به كارد هه نيټ:

يه كه ميان: فه رمانه.. نيره له شيوه ي فه رمان وا له وه رگر ده كات بوشاييه كه پر بكا ته وه. دووم: هه وال و راگه يان دنه.. نيره زانبارى به وه رگر ده دات و ئه ويش به پي زانبارى و مه عرفه ي خوى كار بو پر كردنه وه ي پرسيا ره كه ده كات. سييم: شيوه ي دارشته و له شيوه ي داوا كردن دهرده كه ويټ. نيره داوا له وه رگره كاني ده كات بوشاييه كان پر بكه نه وه به پي ئه و پرسيا ره ي له نيو ده قه كه ئاراسته يان ده كرپت. (مجموعه، ۲۰۰۸، ۱۴۸). چواره م: من خوم وه كو تويزه رى ئه م باسه پيم وايه بواري ديكه ش هيه، ئه ويش ويته زه نيه كانن.. پيم وايه له چهن د دوخ يكي ديكه دا ده كرپت بينه شيوه و شيوازي دروستكردنى بوشايي، نه ك هه ر تهنيا له نيو ده ق يكي نووسراو (دهنگ و وشه و رسته و په ره گراف) به لكو له نيو واتا و فره واتايي و واتا زه نى و ويته زه نيه كانيشدا ده توانرپت بوشايي دروست بكرپت له چوارچيويه دهرروبه رى

به کارهینانی زمانه که دا. پینجه م: شیوهی دهربرینی سه رسورمانه. شه شه م: شیوه و دۆخی وه سفکردنه. هه وته م: شیوه و دۆخی ریکلامه. هه شته م: شیوه و دۆخی ته مسیلی و جوولهی دهست و جهسته یه. نۆیه م: له نیو گوتاری گوتاری زاره کیش له نه نجامی (دهقی گوتراو و ئاوازه و شیوهی دهربرین و شیوهی ئاخوتن و جوولهی جهسته .. تاد) بۆشایی دروست ده بیته، که عه قلی وهرگر ده جوولینیت و مژوولی ده کات بۆ ئه وهی وه لامیککی گونجاو بۆ بۆشاییه کان بدۆزیتته وه.

له بیرى نه که یان له گوتاردا، که شیوازی (داوا و مه بهست و وه سف) ی تیدایه بۆشاییه کان خودی په یامه که ئاراسته ی وهرگره کان ده که ن.

به شیوهیه کی بنه رته ی و سه ره کی کرده ی "بۆشایی" داواکاریه ک لای وهرگر ده خولقینیت بۆ ئه وهی کرده یه ک به دی بهینیت". (مجموعه، ۲۰۰۸، ۱۵۱). واته نیره ر قسه له گه ل وهرگره کانی ده کات و فه رمانیان پیده کات، وه لامی بۆشاییه کان به و زانیاریانه و شتانه ی ده یزانن بده نه وه، داوایان لی ده کات بۆشاییه کان به پیی تپروانین و خواست و فکری خویان پر بکه نه وه.

۵-۱ سیمیۆلۆجیا نیشانه و هیما

یه کیچ له و زانستانه ی بایه خ به لیکۆلینه وه له نیشانه و هیما ی زمان ده دات. تیور، یان زانستی نیشانه کانه. له یۆنانی کۆندا له بنه رته دا به واتای نیشانه/هیما و تیور و گوتاره وه هاتووه. پیناسه ی سیمیۆلۆجیا به جۆریک کراوه، که بریتیه له سروشتی نیشانه کان ئه وه ش ئه و شتانه ده گریتته وه، که عه قلی بۆ تیگه یشتن له شته کان به کاری ده هینیت، یان گه یاندنی زانیاریه به خه لکی دیکه، که له نیو شته کاندانین، به لکو ته نیا عه قلی تیی ده فکریت بۆیه پیویسته شتیکی بۆ ئاماده بکریت وه کو وینه و نواندن له باره ی ئه و شته ی، که هیوای بۆ ده خوازریت، بیگومان ئه مه ش فکره. (جان کلود دومینجور، ۱۹۹۸، لاپه ره ی نییه).

واته فکر و بیرکردنه وه په یوه ندیه کی راسته و خویان به ئه رک و رۆلی نیشانه و هیما کانه وه هه یه. ئه م بۆچوونه سه ره تایه کی گرنکه بۆ چۆنیه تی ده ستنیشانکردن و دۆزینه وه ی بۆشایی له نیو ده قدا، ههروه ها ده رفهت به گوینگره کانی ده دات به دوای

دۆزینهوهی (مه بهست و وینه و تیفکرین و مه زنده و خواسته کانی قسه کهردا) بگه ریت. ئەو شتانهی بیرکردنهوه به رهه می دههینیت و پیوستیان به نیشانه کان ههیه بۆ ئەوهی بهرجهسته بکرین.

(چارل مۆریس) ی زانای ئەمه ریکی پپی وایه نیشانه پیکهاتهیه که له کردهی په یوه ندی کردن، واتای "پیراگه یاندن" ناگریته وه، به لکو "واتای دروستکردنی په یوه ندی". ده گریته وه. (هه مان سه رچاوهی پیشوو).

له دهقه کانی (ع.ع. یوسف) ی شیدا نیشانه کان مه بهستی په یوه ندی کردنیان به وه رگر به کارهینراوه، ئەو به رده وام له پیناو به دیهینانی دۆخیککی عه قلی، نه ک گواسته وه په نا بۆ نیشانه و هیما و په مزه کان ده بات، له پیناوی به دیهینانی خوینه ریکی وریا و خاوهن ده سه لات بۆ وه لامدانه وهی ئەو بۆشاییانه ی له ئەنجامی به رهه مهینانی دهقه که دروست بوون، بیر له به رهه مهینانی گوتاری دهق ده کاته وه.

٦-١ شیوازی نووسین

شیوازی و شیوه له ده قدا گرنگه، شیوهی بینراوی شاعره که به شیوهیه کی سه ره کی کار بۆ گواسته وهی واتا ده کات. (والترج. اونج، عالم المعرفة ١٩٩٤، ١٨٢، ١٨٢). (ع ع یوسف) شیوه و پیکهاتهی ناوه وه و ده ره وهی هه ر ده قیک وه کو مه سه له یه کی هزری و ریبازی و تیفکرین مامه له له گه ل ده کات، به هه لچوونه وه ناپرسیت و بیرنا کاته وه و وینه کان ناخاته دۆخیککی ده روونی ته نگه ژه دار، به رپیتمیکی ئارام وینه کان دروست ده کات و پرسیا ره کان ده ورووژینیت و بۆشاییه ته واو نه کراوه کان ده خاته به رده م خوینه ر، بۆیه شه ئەمه له ناو نیشانی به رگ و ناو نیشانی شاعره کانی و شیوهی نووسین و دارشتنی نووسینه کانی شی رهنگی داوه ته وه.

٧-١ ئابووره زمان و بۆشایی له ده قدا

له کورتی گوتن و به ناته واوی جیهیشتنی رسته و ده برینه کان و چرکردنه وه، ئەمانه ش هه موویان ده بنه هۆکار بۆ دروستکردنی (بۆشایی / البیاض) له نپۆ ده قدا. "وشه کان دراوی بیرکردنه وهن". (فلوریان کولماس، ٢٠٠٠، ٤).

نووسه‌ری شاره‌زا و وریا له پیناو کارتیکردنی فکری و جوولاندنی خوینهر په‌نا وه‌به‌ر پرسیار و دروستکردنی بۆشایی له‌نیۆ ده‌ق ده‌بات. (ع.ع. یوسف) ده‌لێت: (دایه ... داد). (ع.ع. یوسف ، ۲۰۰۹، ۱۳). بۆشاییه‌کی دیار له‌نیۆان ئەم دوو ده‌رپرینه (دایه و داد) له‌رێگه‌ی به‌کارهێنانی (...). دروستکردوه، له‌پیشدا وشه‌ی (دایه) و له‌پشت وشه‌که‌ش بۆشاییه‌کی ده‌روونی، کۆمه‌لایه‌تی و تیڤکری و لیکدانه‌وه بۆ (دایه) هه‌یه، له‌چ کات و شوێنیک، وه‌کو ده‌رپرینه‌کی پیشانده‌ری کرده‌ی (پارانه‌وه، بێ ئومیدی، سه‌رسورمان، داواکردن، ئاگادارکردنه‌وه، هۆشدار ..) گوتراوه، (داد)یش، که‌ واتای (دادگا، ده‌رپرینی بێزاری و ناره‌زایی) ده‌گه‌یه‌نیت، له‌کرده‌وه‌دا واتای (دادپه‌روه‌ری و نییه و گومان و په‌وايه‌تی و نارپه‌وايه‌تی، نه‌بوونی دادپه‌روه‌ری و دادگاش) ده‌گه‌یه‌نیت. کرده‌ی گه‌یانندی (مه‌به‌ست و فکر) له‌رێگه‌ی دروستکردنی بۆشایی و ئابووریکردن به‌ وشه‌ به‌کارهێنراوه.

۸-۱ بۆشایی و هۆکاره‌کانی دروستبوونی

گه‌لیک هۆکار بۆ په‌نابردنه‌ به‌ر بۆشایی وه‌کو شیوه، بۆشایی وه‌کو فکر و وه‌لامی شته‌ شاراوه‌کان له‌نیۆ ده‌قدا هه‌یه. "که‌موکورتی" و "ته‌واو نه‌کردنی بابه‌ته‌که". به‌لای که‌مه‌وه ده‌کریت له‌م باره‌وه بۆچونه‌که‌ی (ئیکۆ) له‌ دوو خاڵ کورت بکریته‌وه. یه‌که‌میان: نیره‌ر به‌مه‌به‌ست ئەو بۆشاییه‌ی له‌نیۆ ده‌قدا دروستکردوه. دووه‌میان: مه‌به‌ستی ئەوه‌یه پیشوازی له‌پرکردنه‌وه‌ی بۆشایی نیۆ ده‌قه‌که له‌لایه‌ن هاوولاتی و وه‌رگره‌کانیه‌وه بکریت. مه‌به‌سته‌کانی (ئیکۆ) سی ئامانجی سه‌ره‌کی له‌خۆ ده‌گریت:

یه‌که‌م: پرۆژه‌ی نیره‌ر سووربوونیه‌تی له‌دروستکردنی بۆشاییه‌کان و خسته‌پرووی، بۆ ئەوه‌ی وه‌رگر پریان بکاته‌وه. ئەگه‌ر وردتر سه‌یری بکه‌ین (جۆن ئۆستن) له‌ به‌دییه‌تانی شت له‌رێگه‌ی قسه‌کردنه‌وه سی ئامانجی دیارکردوه. یه‌که‌م: به‌دییه‌تانی کرده‌یه‌که وه‌کو ده‌نگ و وشه‌ و رسته. دووه‌م: کرده‌ی مه‌به‌ست. سێهه‌م: کرده‌ی کارتیکردن له‌رێگه‌ی ته‌نیا قسه‌کردن و به‌کارهێنانی وشه‌وه.

دووهم: وەرگری نموونهیی. چۆن له پڕیگه ی ئەو بۆشاییه ی ههیه وەرگریکی نموونهیی و جددی دروست ده کریت. سییه م: کرده ی لپی سینه وه. له م بواره دا نیره دهیه ویت له پڕیگه ی وەرگروه وه لهو شتانه پرسیته وه و زانیاری وەرگریت، که وه کو بۆشایی له نیو دهقی گوتاردا به کاریان ده هیئت. ئەمهش توانستی وەرگر دهئەزموونیت و وه کو پلانیکی پڕۆژه ی خویندنه وه له نیو دهقدا به دی ده کریت. (مجموعه، ۲۰۰۸، ۱۵۴-۱۶۰).

(پاولا لارۆسکوی) له باره ی گرنگی کورت نووسین، که توانای ده برپینی زۆر ده بیت ده لیت: "نوسه ر و قسه که ران به پیداهگری زۆر و ورووژانه وه پشت به وشه ی کورتی ساده ده به ستن، به گشتی ئەم وشانه به شیوه یه ک دروست ده کرین، که تیکه له و له ژیر کاریگه ری سووکایه تی و ساده یی و ریزگرتندان، ههروه ها وشه ی کورت به شیوه یه کی ئاسایی ناچنه جهنگه وه له گه ل خه لکی دیکه دا، ئەمهش خاوه نی توپیکی به خشنده یه". (Paula LaRocque, 2003, p34-35)

بۆشایی له چاپکردن هه ر ته نیا کاریگه ری له سه ر خه یالی زانستی و فه لسه فی نییه، به لکو کاریگه ری له سه ر خه یالی ئەده بیس هه یه. (جۆرج هه ربرت) بۆشایی له چاپدا بۆ به ره مه هیئانی و اتا له ده قه شیعریه کانیدا به کار ده هیئت. (والتر ج. اونج، عالم المعرفه ۱۹۹۴، ۱۸۲، ۱۸۸).

(ع.ع. یوسف) له دهقی (بانگیشه ته کی بپریایی بۆ پکردنه وه ی بۆشایی). (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۳۳) به مه به ستیکی ئاشکرا و هونه ریا نه، له پینا و جوولاندنی خوینه ره کانی و ده لیت من هه ندیک شتم گوت، ئیوهش به پینی تیگه یشتن و لیکدانه وه و تیروانین و مه به ست و خواست و کاردانه وه ی خۆتان ئیره پربکه نه وه.

بهشی دووهم

۱-۲ فره وینهیی

وینهی شاعری یه کیکه له کاره چالاکه کانی دهقی گوتاری شاعری، هه ندیک وینه بۆته ویناکردن، هه ندیک وینه بۆته به دیهینانی بابهت و کیشه و تیروانینیکی بی و هلامی فکری. له وانه (خاتوو نوونی که ونه میم)، کیشهی ئافرهت و (له جیهانی له پت دا) سیحر و میتۆلۆجیا، (پاسپۆرته کهت بدرینه تاکناوه کهت بکه به فره ناو)، ناسنامه و ده رچوون له بازنه یه کی داخراوی ناوه خۆیدا و به ره و به جیهانییوون، یان ده لیت (فینیقی به... بایلی به.. گه ردوونی به شووره ییه... چیدی باسی ئۆستالیژا مه که). (چیدی فهلسه فه به ته نه لاتی لی مه ده) کاریگه ریی بیکاری، (ئۆرییه کی پر جوو جکه مریشک له جه هه نه مدا)، هه ره ها ده لیت (گومان یه ککوژ ده دۆزیته وه). (پرووتیش خۆ له ئاوینه ده بینن). ئه مانه هه ره یه که یان بۆشاییه کیان له نیو گوتاره که یاندا له خۆ گرتوه. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۸۰، ۸۲، ۸۴، ۸۷، ۹۹، ۱۲۲، ۱۳۰)

(ع.ع. یوسف) ده لیت:

که فلچهی دانشۆرینم لی ون ده بی
واده زانم، زریپۆشیکه سه رده می شیر و تیر
لیم قیت ده بیت و راوم ده نی
خه می ئه وه م نییه،
به ئه نگاوتیه تیریک یا شیریک، ده کوژریم
خه می ئه وه م نییه،
به ئه نگاوتیه تیریک یا شیریک، ده کوژریم
خه می ئه وه مه
ئه و جه نگاوه ره، ددانی پیسن
ئه ی تۆ که فلچه کهت لی ون ده بی؟

.....
.....
.....

..... (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۳۳).

وینەکان بەرەو گێژاویکی دژ بەیەکی بیرکردنەوه مان دەبەن (کە ی لەسەر دەمی شیر و تیر، زریپۆش هەبوو)، (خەمی کوژرانی خۆی نییه، بەلکو بیر لەوینە ی ددانی پیسی جەنگاوەریک دەکاتەوه). وینەکە چییه؟ ئایا بە ددانە پیسەکانی گەزە ی لێ دەگریت و دەیخوات؟، یان لەسەر دەمی نوێخوازی و کۆمپیۆتەر ددان شوشتن نەبۆتە خوو؟. ئەمانە وینە ی ویناکردنیکی فکریی قوولن، لەنیو وینە یە کدا ویناکردنیکی فکری دروست دەبیت، هەر خۆشی لەم دۆخە دەروونییه دا دەپرسیت، (ئە ی ئەگەر تۆ فلچە کەت ون کرد؟) بۆشایییە کە پێویستە لەلایەن خوینەرەوه بە ئارەزووی خۆی پر بکریتەوه.

نیوەرۆکی بابەتە کەش لایەنی فکر و هەست و نەست و خەیاڵ و باری دەروونی و کارتیکردنەکانی ناوہوی شاعیر دەگە یە نیت. (حافظ محمد عباس درویش الشمري، ۲۰۱۳، ۱۶۵)

وینە لە زمانەوه سەرچاوە دەگریت، وەسفکردنی باری دەروونی و هەلچوون و رووداوەکان و فەرمان و ئاگاداری و هەموو پیکهاتە مادی و هزریەکان لە زمانەوه سەرچاوە دەگرن، لەبەر ئەوه کاتیک، کە دەبینە خاوەنی ژمارە یە ک وشە، کردە ی پە یوہندیکردنمان پێدەگات و دەولەمەندی ش دەبیت. (PaulaLaRocque, 2003, p38). لەرێگە ی زمانەوه فرە وینە یی و فرە واتایی دروست دەبیت، ئەمەش دەبیتە بنەمایەکی بەهیز و دەولەمەند بۆ پەرە پێدانی کردە ی پە یوہندیکردن لەنیوان نێرەر و وەرگر و شاعیر و خوینەرەکانی، سەرباری دروستکردنی بۆشایی و گریی وەلام نە دراوہ.

سەیری ناوہوی ناخی ئەم وینانە بکەن، کە دەلیت:

"لەگەل هانییال نان و پیازم خوار دووہ

لەگەل یۆلیۆس قەیسەر جگانیم کردوہ

لەگەل عەنتەر باسی ئە پار تیدمان کردوہ. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۲۵)

ئەگەر دیکە تیکی نیوەرۆک و وینە ی ویناکراوی نیو ئەو دەقە وینانە بکەین، بۆمان دەردە کە ویت ژمارە یە ک وینە ی فکری، کۆمە لایەتی و دەستەواژە ی سەرزاری کوردەواری بە کارهیناوە، کە دەلیت: منی (بابەرست)، (قوولبۆونەوه یەکی فەلسەفی، فکری هاوچەر خانە ی) لەخۆگرتوہ. ئیمە لە جیہانیک ی ئالۆزدا دەژین، بۆیە

لهههندیك دۆخدا پئویسته ههندیك وشه ی ئالۆز به کاربهین، ئه و وشانه به کاردههین، که باشرین، یان وشه گه لیکن له گه ل ده ورو به ره که دا ده گونجین. (Paula LaRocque, 2003, p39). ده قنوسی سه رکه وتوو هه میسه به دوای ئه و وشه و ده سته واژه و ده برینانه ده گهریت، که له گه ل ده ورو به ره ده ق و نیره ده گونجیت.

۲-۲ واتا و هیما و هیما بۆکراو

(ع ع یوسف) به ته نیا وزه ی خۆی به کارناهییت، به لکو خوینه ریش ده جو لینییت بۆ ئه وه ی وزه کانیا ن بۆ دۆزینه وه ی واتا نادیا ره کانی له شیوه ی بۆشایی به کاربهین. ئه و (هیما) ئه گه ر یه کیکیش بییت، به لام (هیما) یه که ده توانییت به چه ندین شیوه بۆ یه ک واتا و بابته ی (هیما بۆکراو) به کاربهین. (هیما بۆکراویش) ده کریت له جۆریک و شیوه یه ک پتر له خۆ بگریت.

(ئه ویش ژنیس). (ع ع یوسف، ۲۰۰۹، ۱۲۶)

واتا هیما (ئه و) هیما بۆکراو (ژن) و وه کو که ره سته یه کی واتایی به کارهینراوه. (ش) بۆ جه ختکردنه وه و به راورد و دلنایی و هۆشدار ی به کارهینراوه.

۲-۳ کرده قسه

یه کیك له بواره کانی شیکردنه وه ی پراگماتیکی چۆنیته ی به دیهینانی کاریکه له ریگه ی قسه کردن و به کارهینانی وشه وه. خاوه نی ئه م تیوره زمانه وانیه (جۆن ئۆستن) ه. پپی وایه کرده قسه هه ر به ته نیا کرده ی راسته وخۆ و ناراسته وخۆ ناگریته وه، به لکو چه ندین بواری دیکه ی وه کو (حوکم و بریار و فره مان و ئاگادارکردنه وه و هۆشدار ی و هه و آل و په یوه ندیکردن و ریکلام و وه سف و گه یاندنی زانیاری و جه ختکردنه وه و ئاگاداری و ئامۆژگاری و به راورد .. تاد) ده گریته وه.

شیکردنه وه ی کرده قسه په یوه سته به تیگه یشتن له خودی چه مکه که، که "بواری دهنگی فۆنه تیکی و بواری قسه گوکردن و بواری گوتار ده گریته وه".

(ئۆستن: ۱۹۹۱، ۱۶۱). (پروانه غازی حه سه ن، ۲۰۱۷، ۳۸). پروانه (Austin, J.L., 1962).

ئیره گه رمه "It's hot in here"

واتا مەبەستی کەسە کە مەرج نییە باسکردن و گەیانندی هەوایی گەرمیی شوینە کە بیټ، رەنگە مەبەستیکی دیکە ی هەبیټ، ئەویش مەبەستی راپەراندنی کاریکە، ئینجا داوا بیټ، یان فەرمان و رەتکردنەو. کەواتە بەشیوەیەکی هەمیشیی دوو واتا لێرە بەرجەستە دەبیټ، یە کە میان فەرەهەنگییە و دوو مەبەستیان بەدیھێتانی کردە قسەییە، یان ھیزی کردە قسەییە (غازی حەسەن، ۲۰۱۷، ۳۹)

(ئۆستن) لە کتیبی (How To Do Things with use Words 1962) ، کە دەلیټ "سەرکەوتن لە بەدیھێتانی کردار و بەتال بوونەو لێ، پەپووەستە بەحەقیقەتی (ئەنجامەکان و کارتیکرن) دەبیټ کارتیکردن و کارتیکران لەسەر گوێگر رووبدات، تا ھیزی کردە قسەیی بەدەستیټ، بۆیە بەھای دەرپرینە کە لەو دەایە، کە بەئامانجی بەدیھێتانی مەبەست بگات". (ئۆستن: ۱۹۹۱، ۱۳۵).

۲-۴ بەدیھێتانی کردە قسەیی

چۆنیەتی بەدیھێتانی کردە قسە لای (جۆن ئۆستن) لەم ھەنگاوانە کورت کراوەتەو:

یە کەم: دەبیټ پرسیارکەر و وەلامدەرەوێش بین لەبارە ی پرسیارەکانمان. دوو مە: دەبیټ لەھەوایی، ئاگادارکردنەو، یان دلنیاکردنەو لەبارە ی شتەکان بەدینە بەرانبەرە کەمان، بێ ئەوێ داوای لیمان کردبیټ. سیئەم: بریاری حوکمیکی یاسادانان دەردە کەین، یان ئیرادە ی خۆمان پادە گەینین. چوارەم: بەرستە یە ک دەئاقشین، بەرانبەرە کەمان ئەو شتە پتر تیدە گەن، لەوێ خۆمان ویستوو مانە. پینجەم: دەبیټ پروون بین لەوێ ناومان لیانوان، یان دەستمان پیکردوو، یان پەخنەمان لیگرتوون. شەشەم: پروودەدات بیناسینین، یان پیناسە ی بکەین، یان بیاننوینین. (Austin:1964,119). لەشیکردنەوێ پراگماتیکیدا باشتەر لەچۆنیەتی بەدیھێتانی کارە کە دەگەین، ئەمەش پیویستی بەھیزی قسەکردن و پیویستی کانی ھەیە.

بۆ نمونە، کە دەلیټین: (پشوو بە). واتە مەبەستمان ئەوێ رەنگە کەسە کە (بە پی وەستیټ)، یان (زۆر ماندوو)، (لەرپووی دەروونی کارەساتیک پروویداو). (تەنگەتاو). دوور نییە پی بلین (پشوو لە کارە کەت وەر بگرە)، یان، کە دەلیټین

(په نجه ره که بکه ره وه). ره ننگه مه به ستمان ئه وه بیت ژووره که گهرمه. (ع.ع. یوسف)
له م به ره مه شاعر یه یدا کرده قسه ی له زۆر بواری به دیه پینانی مه به ست و ده برپین و
وینا کردن و بۆشایی له گوتاردا به کاره پیناوه. له وانه:

۵-۲ کرده ی وه سف

(ع.ع. یوسف) ده لیت:

به پارانه وه و نووزانه وه و به دکردنم

متنان خستۆته فۆلکلۆره وه. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۹).

ده لیت:

پاله وان له هه ره تیا

وه ک قه شمهر په یکه ری بو ده کری. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۱۷).

له م ده قانه دا شیوازی جوراوجۆری (ئه ری ئی و نه ری ئی، باش و خراب،
کاریکارتیری، میژوو یی.. تاد) به کاره پیناوه، شاعیر وینا کردنه که ی له سی دۆخدا
نیشان داوه (پارانه وه و نووزانه وه و به دکردنی)، گریمانه ی ئه وه ده کریت مه به ستی
شاعیر له فۆلکلۆر له قالبدان بیت، بۆیه ئاساییه فۆلکلۆر بیته که ره سه ته یه کی
هیما بۆ کراوی نیو ده قی نو یخوازی. (په یکه ری وه ک قه شمهر) واته کاره که بوته فشه
و جیگه ی بایه خ نییه و گرنگی که م بوته وه.

۶-۲ کرده ی به راورد

شاعیر ده لیت: به م بۆنه وه یا به بۆنه ی پیشوو. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۲۴) به راوردی
دوو دۆخ و بۆنه له ریگه ی (یا) ده کاتن، بۆنه که دیار نییه چیه و له کوی بووه و بو کئ
و له پیناوی چی و له بهر چی گیراوه. ئه مه ش بۆشاییه کی زانیاری له باره ی پروودانی
(بۆنه) که تیدا یه، خوینهر پیویسته بیر ی لی بکاته وه ئه م بۆنه چین.

۷-۲ کرده ی گفتوگو

(ع.ع. یوسف) ده لیت:

به ر له مردن له ئاوزینگیدا گوتی....

له گه ل ئه مه شدا، من ده تانم

دامه نێکی هۆشمه ندانه ی بۆ بنووسمه وه

یان ده لیت:

گوئی له وانی دیکه بگری. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۶۸-۶۹)

ئهمه گفتوگۆی نیو ناخه، كه سێك له گه ل خۆیدا ده ئاخفیت، له دۆخی دوومه دا ده بیته گوئی له وانی دیکه بگریته. ده قه كانی شاعیر گفتوگۆی تێدا به، گفتوگۆی ئاشكرا و شاراو، (ئای ئاده مینه نالییم كیوه ده چن)، یان (به زمانی ئابووری ناسان بدوین)، یان (خۆی پیس ده كات.. هه ی ده به ننگ!). ده لیت: (ئهو ناوێژی ده كات: پرۆله ئیوه بران، ئهمه ئۆین و فیتی دوژمنه)، یان (هه مووشیان به ته وس و گالته وه ده چرتین: - كی كردی و كی بردی سه دا كه شیان هه ر ده قاقینی)، (ئهی كه تو فلچه كه ت لی ون ده بیته)، (ئهو پیره یۆنانیه نارازی بوو: - نه كه ن براده رمه و گیانگۆرکی بووه به دۆبلاژیکی سه قه ت فۆرته چیه ك زاری دا چراند: وای له و شینه درۆیه!). (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۹، ۱۱، ۱۸، ۲۲، ۲۶، ۳۳، ۴۰)، كه وینه شیعریه كانه ده توانن وه سفیان بکهن، هه ندیکیان فكر و لیکدانه وه و مه زنده و تپروانین. له م گفتوگۆیه دا ده لیت: (گوتی) چی گوت، باسی چی كرد و قسه كانی چه ند بوون، له م وینه سینه ماییه دا بۆشاییه کی كراوه، زه مه ن و شوینیکی كراوه له بیر كرده وه لای خوینهر دروست ده كات، تاكو بزانه ئهو كه سه ی، كه له ئاوزه نگدا بوو، چی گوت. ئهو له قسه كانی گفتوگۆی كه سێك ده گه ل خودی خۆیدا نیشان ده دات، وینا كرده نیک كراوه ی دروست كرده وه، كرده ی (بپاری) به دوادا هیناوه ئه ویش خۆی له (ده تانم) ده نوینیت. پپووستی كرده قسه و هیزی كرده قسه خراوه ته نیو بۆشاییه کی به فراوان، بۆ ئه وه ی هه ر كه سه و به مه زنده و دیقه ت لیدانی تایبه تی خۆی شته كان لیک بداته وه. ئهمه ئه رکی ده قه له دروست كرده نی بۆشایی، هه روه ها ئهمه ئه رکی پراگماتیكه له شیکردنه وه ی ده قدا. ئهمه ش ئه رکی ده قنوسه چه ند ده توانیت هیز و توانا و ده سه لات به ده قنیک به خشیت، بۆ ئه وه ی خوینهری وریای هه بیته و ده قنیک زیندوو به ره هه م بینیت.

۸-۲ کردهی هۆشدار

دهقنوس دهلیت:

نه نووستنیکی ههتا ههتایه

نه بیدارییهکی ههتا ههتایه. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۲۵).

دهنگی ههلدانهوهی قهپاغی شووشهیهکی تریش

ههند، دهمباته پیشهوه

تیر نیگام کرد

ناهومیدم، به ته ماشا لیره کهس نابته پاشا. (ع.ع. یوسف، ۲۰۰۹، ۳۹).

له کردهی هوشداریدا دهقنوس دیسان پشتی به بۆشایییهکی نادیار بهستوه، که پیمان دهلیت نه نوستن و نه بیداری ههتا ههتایه. ئه نجامهکی چ دهقه ومیت وه کو بۆشایی بۆ خوینهر به جیههتووه. دهسهلات و هیزی ههر دهقیک له وه دایه هۆشدار و هه کو پینمایی و په لبهستکردن به کارنه هینیت، به لکو خوینهر بخاته که شیکی ئازاد، بۆ ئه وهی وه لامیکی ئازادی پر به خواست و فکری خۆی هه بیت. دهنگی قهپاغی شووشهیهکی (بینگانه) هۆشدار به (مرۆفه قسه که ره خاوهن گوتاره که ده دات)، نهک ههر ئه وه کردهی (پریاردانیشی) لا دروست دهکات و وای لێ دهکات هه ندیک بیاته پیشه وه. ئه و کردهیه کردهی (پریاری) به دوا ی خۆیدا هینا و کردهی بریاریش (کردهی ره وشتی و دهروونی و خود ئاسووده کردن) به رههم دههینیت. دهلیت: (تیر نیگام کرد). واتایه که پیچه وانیه شاعیر، خۆی خۆی به نیگاگرتن له و تیر تیر کردوه، نهک نیگا لینگیراوه کهی تیر کرد بیت..

۹-۲ کردهی داواکردن

یه کیکی دیکه له کردهکانی نیو ئه م دهقانه داواکردنه. هیچ مه رج نییه راسته وخۆ داواکردن به دیار بکه ویت، کاتیک یه کیکی دهلیت "برسیت نییه" ده کریت کۆمه لیک داواکردن له نیو ئه م ده برینه هه بیت. یه که م: با داوای خواردن بکهین، یان بچینه چیشتخانه. دووهم: من برسیمه. سیه م: جه ختکردنه وهیه له دۆخی کهسی گوینگر. چواره م: سه رنجراکیشانه. پینجه م: گۆرینی بابه ته له کاتی قسه کردن. شه شه م: ره تکردنه وهیه.

له ههر دهقی کدا کاریک ده توانیت به پپی ده وره به ره که ژماره یه ک کرده دی که
ئه نجام بدات، ئەم کردانهش هه مووی له ریگه ی قسه کردنه وه ئه نجام ده دریت. شاعیر
که باسی مه رگه ساتی ژیان ده کات، واتا ژیانکی ئاسووده ی ده ویت، که باسی مردن
ده کات، واتا ژیان ئالۆزه، یان ژیانکی کامه رانی پی خۆشه، یان مردن وه کو
ره تکرده وه ی نازاره کانی ژیان به کارده هیت.

۱۰-۲ کرده ی پرسیار

له دهقی کی ناویشاندا به ناوی (هات ... کی هات؟ لۆکینات ... هات). (ع.ع
یوسف، ۲۰۰۹، ۶۰) هه ولیداوه بۆشاییه کی ناراسته وخۆ له ریگه ی نیشانه ی (?)
بۆشاییه ک له ریگه ی (... سئ خاله وه دروست بکات و بۆشاییه کی دیکه ی
له ریگه ی کرده ی هه وāl له وه سفی (لۆکینات ... هات) دروست کردوه. له (هات) ی
یه که م هه وāl و به دانانی خاله کان بۆشاییه کی له باره ی که سه که و چۆنه تی و جۆر و
شیواز و هۆکار و که رهسته ی هاتنه که دروست کردوه، به لām له به شی دووه میدا دوای
بۆشایی یه که م له ریگه ی پرسیاره وه بۆشاییه کی دیکه ی دروست کردوه. (کی هات)
ئه و که سه ی هه وāl هاتنی به ئیمه درا کیه؟ له به شی سییه می ده قه که دا (لۆکینات)
بی ئه وه ی ئاماژه به وه کرایت هات، ته نیا ناوی که سه که وه کو کرده ی جه ختکرده وه
و ساخکرده وه و سه لماندن و ئاشکرا کردن ئاماژه ی پیکراوه، به لām به هوی (...)
بۆشاییه که ئاشکرا وه سفکردنی له خوگرتوه. به م جۆره ده قنوس گه مه یه کی زمانی
له نیو ده ق و وینه کاندا کردوه، که هه ریبه که یان ده توانن کرده یه ک، یان پتر له
کرده یه ک له دروستکردنی بۆشاییه یه پاپه رین.

۱۱-۲ کرده ی کاریکاتیر

کاریکاتیر وه کو هونه ری هیلکاری و وه کو به ره مه میکی فکری و ده قیکی
نووسراوی ساتیر، یان گیرانه وه و گالته ئامیز و پیشاندانی وینه و هه قیقه ت و که سایه تی
که سیک و به های شتیک به پیکه نیناوی، په نا وه بهر بیرۆکه ی کاریکاتیری ده بریت.
ئه م بیرۆکه یه ش بۆشایی له پیش (چاو/ هونه ری هیلکاری) و بۆشایی له نیو (میشک/
بیرکردنه وه و ویناکردنی وینه و بیرۆکه و گیرانه وه و وه سفکردن.. تاد) دروست
ده کات.

(ع.ع يوسف) له م بواره شدا په يوه ندييه كى پته وى له نيوان ويته كاريكاتيرى له نيو دهقه نووسراوه كاني و بوشايى و پرسيار و نه گهر و كيشه و تېروانىنى ته و او نه كراوى بينراو و هه ستيپي كراوى پيشان دراو و پيشان نه دراوى شاراوه دروست كردووه. له نيو دهقه كاني (زه لاميك له ناو جه ستم دايه) و (تهر هونراوهم نووسى ؟؟؟؟) و (فوتوگرافى نووسهر به جغاره) و (لاويك به مريشكه وه) ... تاد. ويته كاريكاتيرييه كان ده جوولين، گيپرانه وهى گالته ناميز، قه شمهر يكردن به شته كان، هه لگيپرانه وهى ويته ي رووداوه كان و كاره كتره كان بيت، ده شكرت فكره يه كى جدى بيت و به شيويه كى كاريكاتيريانه و به نيشاندانى جووله ي سه رسورهيته ر پيشان درابن، ئەمانه ش (ويته ي ته و او نه كراو، زانيارى ته و او نه كراو و مه به ستي پرسيار و رووژينه ر و هاندانى خوينه رى بو بير كرده وه له هوكار و ئەنجامى رووداوه كان) دروست كراون، كه خوينه ر بو بير كرده وه و به شدارى له دروست كردنى دهقه كه هان ده دن.

۲-۱۲ سه رسورمان وه كو كرده ي بوشايى

له م كرده يه دا له رپيگه ي به كارهيئانى نيشانه ي سه رسورمان (!) يان له شيوازي ده رپرېن و هيزى ئاوازه ي گوتنه كه ي و دوخى ويته شيعرييه كه دروست ده بيت. ده قنوس له ناو نيشانيكى ديكه دا ده لئيت (پخ شيفره!). (ع.ع يوسف، ۲۰۰۹، ۹۱). بوشاييه ك له نيوان (پخ و شيفره و نيشانه ي سه رسورمان هه يه). له بهرچاومان بيت كاتيک (پخ) وه كو ده نكيك له ناكاو يه كيك به هووش ده هيئته وه. په ننگه بو سووكايه تي و ترساندنيش به كاربه يئريت. له دوای نيشانه ي سه رسورمانيشه وه بوشاييه كى ويته ي هه يه، ويته ي ئه و كه سه ي پخى ليكراوه، ده بيت له چ دوخيكدا بيت؟.

ناونيشانيكى ديكه ي هه يه به ناوى (تهر هونراوهم نووسى !!!!!!!). (ع.ع يوسف، ۲۰۰۹، ۹۹) له نيوان (تهر) و (هونراوه و نووسى) و نيشانه كاني (!!!!!!!) بوشايى هه يه. (تهر) كرده يه كى نيمچه گالته پيكردى به خوئى تيدايه، گه ليك جار له گفتوگويه كى نيوه خوئيدا كه سيك به م جوړه نيمچه گله ييه ك له كار و كرده وهى خوئى ده كات؟.

۱۳-۲ بۆشایی له دوای (ئه گەر)، (به لām) و (مه گەر)

له نیو دهق به گشتی به کارهینانی هه ندیک دهسته واژه ی وه کو (ئه گەر/ به لām) لای (ع ع یوسف) (مه گه ریش) به کارهینراوه، هاوکارن له دروستکردنی بۆشایی له دوای ئەم دۆخه ی له دوای دهسته واژه کان، یان هه ندیک جار هه یچیان به دوادا ناییت و وه کو پرسیار و سه رسورپامان و گومان و ته واونه کردنی مه به ستداری شته که و گریمانە.. تاد به مه به ستی به جیهیشتنی بۆشایی له پیناو گه ران به دوای دۆزینه وه واتایه کی گونجاو مه به ستیکی شیاو و بیرکردنه وه یه کی دروست به کارده هینرین.

دهقنوس ده لیت:

که سیک گوهداری دهنگی خۆی نابئ

مه گەر

له ملیۆنان، شاریک له گه ره کییک، له کۆلانییک، له مانییک له خیزانییک ئه گەر
مه گەر

... ساتیک ئه گەر. (ع ح یوسف، ۲۰۰۹، ۶۹).

زمان هه ستپیکردن، یان درککردن و مه عریفه یه. (د. محمد المفتاح، ۱۹۹۰، ۴۹) به یه که وه به ستراون. له م پروانگه یه وه دهقنوس ئەم دهسته واژانه ی به کارهینراوه، که به شیوه یه کی گشتی رسته یه کی ته واو نه کراو له دوای خۆیان به جی ده هیلن، که پیویسته خوینەر بیر له پرکردنه وه یان بکاته وه.

۱۴-۲ گوتاری بۆشایی له دهقدا

لایه نیکی دیکه دروستکردنی بۆشایی له نیو دهقدا هه ندیک بواری وه کو (واتا و وینه ی شیعری و هه لگه پراوه ی گوتار و دهقی ته واو نه کراو و ئاماژه و کرده ی ته واو نه کردنی ئاماژه که و کاریکاتیر و فیلم و گه پراوه و بیرکردنه وه یه ..). له بواریکی دیکه دا ده کریت ئاماژه به وه بکریت، که بۆشایی له نیو دهقی گوتاردا مه به ستیکی پشوه خته ی دهقنوسه، بۆ ئه وه ی وه رگه کانی بجوولینیت، (دهقنوس داوا له خوینره کانی ده کات به شداری به رده وام له پرکردنه وه ی ئه و

بۆشاییانه بکهن، که نه گوتراون، یان ئەو شتانەن، که گوتراون بەلام هیشتا بۆشاییه تییان تیدا ماوه). (المصطفی العمرانی، http://www.aljabriabed.net/n67_05amrani.htm).

گوتاری دهق، مەبەستی دروستکردنی پەيوەندییە لەنیوان نیرەر و وەرگر، ژمارەیهک بنەما و شیوازییش بۆ راپەراندنی ئەرکی گوتارە که بەکار دیت. لەم دهقه شیعرییانه دا له تهک دهیان وینه ی واتایی، که بۆشایی (فیزیکی و هەستپیکراو و هزرییان) دروستکردوو، وینه شیعرییەکانیش پێویستییان بەو هیه له لایەن خوینەرەوه جاریکی دیکه و سەرله نوێ بەزانیاری و تیگەیشن و دونیایینی نوێ، بەرهم بهیترینه وه.

نمونه ی گوتاری بۆشایی:

دهلیت: (من ... رۆله ی ... رابردوو ... یا ... ئیستا ... یا ... دوارۆژم؟!) ئەمه دپری، یان بەشه دهقی کۆتایی دهقی که به ناوی (بەنده له رابردوو و ئیستا و ئاینده). (ع یوسف، ۲۰۰۹، ۲۷). لەم گوتارە دا، که قسه کهر خودی شاعیره، وه سفی خۆی ده کات، بەلام له نیو هەر به شیکێ گوتنه که یدا بۆشاییه کی له شیوه ی خال دروستکردوو، له نیو هەر یه کیک له بۆشاییه کانیشا، له نیو وینه ی هەر وشه و کار و وه سف و کات و شوینیکدا بۆشاییه ک، یان پتر له بۆشاییه ک ههیه. له نیو (من) (خوشیدا) وینه یه کی دیکه، یان پتر له وینه یه ک ههیه، یه کیک له وانه رهنگه (تو) بیت، یان (ئهوان) و (ئیمه) بین

۱۵-۲ بۆشایی پرسته ی تهواو نه کراو

دهقنوس له م بواره وینه ی شاعری، گوتار و دەرپرین و ته نیا له هه ندیک بواردا (دهنگ و پیت و هیماشی) به کارهیناون. فره بی له که رهسته ی به دیهینانی گوتاری شاعری دهسه لاتی دهقنوس پیشان ده دات، هیزی دەرپرین و به کرده وه به دیهینانی کرده قسه له پیناو گه یاندنی مەبەست راده په رینیت. له چەند نمونە یه که دا دهلیت (هەرچییه ک مەر بیخوات، تۆش)، (له دوور، فانوسی کوخیکی رۆخ شار)، دوا ی ئەوه له پرسته یه کی دیکه دا دهنوسیت (دیاره).

له بواریکی دیکه دا وه کو (ئیکو) ئاماژهی پێده کات دهقی کراوه و دهقی داخراو ههیه، ئهوهی دووه میان خوینهری سنوورداریان ههیه، بهلام ئهوهی یه که میان کراوهیه سنووری بۆ خوینهر نییه (فرانک شویرویجن، مجله علامات، ۱۹۹۸، ۹۷). پروانه (اومبرتو ایکو، ۲۰۰۳). مه بهست له م بۆچوونه دهقی کراوه، واتا به جیهیشتنی بۆشایی و کرانه وه له بهردهم خوینهر و وه رگر بۆ ئهوهی به شداری له پرکردنه وهی دهقه که بکه ن. ئه مه بواری واتا و لیکدانه وهش ده گریته وه. به پرای من له مهش پتر تیده په پری، هه ندیک دهقی کراوه، که بۆشایی مه به شداری فیزیکی له شیوهی خال خال (.....) تیدایه، خوینهر و وه رگر ده توانن شیواز و مه به ست و بیرکردنه وه و لیکدانه وهی خویشان بۆ پرکردنه وهی بۆشاییه که تیدا به کار بهین.

له شوینیکی دیکه دا ده نووسیت:

(شه ممه کودی و باینجان و بامیه به حاوی

له کاتی پیویست، سه یری وینه یه کی ناو ئه لبۆم بکریت). (ع ع یوسف، ۲۰۰۹، ۱۱۲-

۱۱۴).

(بووه کۆتر... عه جه ب!

بۆ عه جه ب؟). (ع ع یوسف، ۲۰۰۹، ۹۸).

ئهم ده برین و گوتارانه هه موویان له شیوهی رسته ی ته واو نه کراو نووسراون، هه رچه نده خوینهر ده توانیت له ریگه ی به کارهینانی وشه یه ک، ئینجا ئهم وشه یه (کاریک، فه رمانیک، وه سفیک، کاردانه وه یه ک و کرده وه یه ک و سیفه تیک بیت) بۆشاییه کان پر بکاته وه.

ئه نجامی لیکۆلینه وه

یه که م: بۆشایی (البیاض) له نێو ده قدا یه کێکه له کرده کانی په یوه ندی کردن، ئەم کاره له ئە نجامی به جیهیشتنی بۆشایی، یان فکره و وینه و وینا کردنیکی زهنی له لایه ن ده قنوسه وه به شیوه یه کی مه به ستدار دروستکراوه بۆ ئه وهی خوینهر بجوولینیت و به شداری پینکات بۆ به ره مه مهینانه وهی خودی ده قه که، یان ته واو کردنی ده قه (نوسراو، یان گوتراوه که). بۆشایی ده کریت و اتایه کی فکری، فه لسه فی، یان کۆمه لایه تی له ده ور و به ریکی دیاریکراو هه بیت، یان دروست بکات.

دووهم: بۆشایی به ره مه می ده قینکی مه به ستداره، هه ندیک جاریش بۆشایی له ئە نجامی فره واتایی و په وانینتی و هیزی ده رپرینی وشه که دروست ده بیت. بۆیه ئاساییه هه ندیک بۆشایی له ده ره وهی مه به ست و خواستی ده قنوسدا دروست بیت. بۆشایی ژماره یه ک کرده ی زمانی راده په رینن، که هاوشیوه و له په گه زی کرده قسه ده چن، له وانه کرده (داوا کردن، پرسیار، سه رسوپمان، په تکر دنه وه، فه رمان، بریار، جه ختکردنه وه و لایه نگیری و ریکلام و هه وال و گه یاندنی زانیاری و ته ئید کردن و پاساو.. تاد).

سێهه م: هه ندیک پینان وایه بۆشایی یه کسانه به هه یج، شوینیکی به تال و بیکار و کرده وه یه، نه خیر له پرووی هزر و میشک و واتا و درک کردنه وه، بۆشایی خوی شتی که و پراو پریشه له شتی دیکه، که هه ندیکیان له بنه په تدا شتی نه بینراوی نادیارن، ته نیا له کاتی به کاره یان و کاریگه ری و اتا کانیان له دۆخی ده ور و به ردا به دیارده که ون.

چواره م: (عه باس عه بدوللا یوسف) پاشای زمانه له نێو ده قدا، فه رمان به زمان و پیکهاته کانی ده دات، ئە رکیان پیده به خشیت و لیان ده پیچیتته وه و خو شی به ده سه لات و هیز و سامیکی زۆره وه مامه له یان له گه ل ده کات. ده قنوس به شیکی زۆری شیوازه کانی ده قنوسینی به کاره یان وه، به لام له هه یچیان زمانی له بیر نه کردوه، هه میشه شیوازی خستۆته خزمه ت زمان، نه ک به پیچه وانه وه.

پنجه م: بۆشاییه کان هه ندیکیان بۆشایی به رجه سه ته و فیزیکی، له هه ندیک بواریشدا بۆشاییه کان له ئە نجامی وینه، یان وینه له نێو خودی وینه دروستکراوه کان و وینه زه نیه کانی نێو میشک و لیکدانه وه و تیروانین و فکرا په یدا بوون.. (عه باس عه بدوللا یوسف) له ده قه گوتاره شیعریه که یدا گوتاری به پاله وان کردن و دروشم و

پیرۆزکردنی بۆنهکانی لهدهقدا بهکارنههیناوه و کاری لهسەر ئه و بواره نهکردوه، ئه و گوتاری زمان و فکر و وینهی نیو وینه شیعریهکان و درک پیکردنی دیاردهکانی لهرووی فلهسهفی و فکریهوه لا گرنکه، بۆیه وهرگر و خوینهری تایهتی دهپیت. شهشه م: دهقنوس دهسهلاتی به خوینهر داوه، دهقهکانی بۆ تهواو بکهن، ئه مهی لهدهقیکی شیعری وهکو کردهیهکی ئاشکرای (بۆشایی بهجیهشتن و داواکردنی راستهوخۆ لهخوینهر بۆ ئهوهی دهقهکهی بۆ تهواو بکهن). گوتاری شاعر توانیویهتی هاوکاریهکی بهرچاو له دروستکردنی په یوهندی له نیوان نیره و وهرگر دروست بکات، به تایهتیش له و بوارانهی بۆشاییان تیدایه و پتویستیان به پرکردنهوه و تهواوکردن و دۆزینهوه و خهیا لاندن و وینا کردنهوه و ههتا دروستکردنی واتا و وینهش له نیو وینهی وشهکاندا ههیه.

سه رچاوه کان به عه ره بی

- اومبرتو ایکو، ۲۰۰۳، التأویل بین السمیائیات والتفکیکیه، ترجمه سعید بنگراد، المرکز الثقافی العربی، الدار البیضاء، الطبعة الثانية.
- المصطفی عمرانی، القراءة والتأویل بین اوبرتو ایکو وفوللفغانغ ایرز. <http://www.almadapaper.net/ar/news/446025>
- اوستن، ۱۹۹۱، نظریه افعال الکلام العامة، ترجمه عبدالقادر قیتینی، افریقیا الشرق، رقم الايداع القانوني ۹۰/۹۱۶، افریقیا الشرق، بیروت، لبنان.
- جان کلود دومینجور، ۱۹۹۸، المقاربه السیمیولوجیه، ترجمه جمال بلعربی، هذه دراسة قدمه فی اطار الدورة الاولي ضمن برنامج التكوين ۱۹۹۸-۱۹۹۹ المقولات الاساسیه للغة المرثیه سبتمبر. [/file:///D:/20%20%20%20%.pdf](file:///D:/20%20%20%20%.pdf).
- حافظ محمد عباس درویش الشمري، ۲۰۱۳، الفكر فی الشعر العربی الحدیث ۱۹۰۰-۱۹۵۸م، بغداد.
- د. محمد المفتاح، مجهول البیان، ۱۹۹۰، دار توبقال للنشر، دار البیضاء، المغرب.
- د. محمود عکاشه، ۲۰۱۴، تحلیل الخطاب فی ضوء نظریه احداث اللغة، دار النشر الجامعات، قاهره.
- روبیر اسکاریت، ۱۹۸۰، سوسیولوجیا الادب، ترجمه امال عرمونی، طبعة ۲، بیروت، منشورات عویدات.

- فرانک ایفرار، ۲۰۰۰، اریک تینه، رولان بارت مغامرة في مواجهة النص، ترجمة د. وائل بركات، دار الينابيع، دمشق، طبعة الاولى
- فرنك شويرويجن، نظريات التلقي، ترجمة د. عبدالرحمان بوعلي. مجلة (علامات في النقد) الجزء ۲۷ مجلد ۹ مارس ۱۹۹۸ النادي الادبي الثقافي بجدة.
- فلوريان كولماس، ۲۰۰۰، اللغة والاقتصاد، ترجمة د. احمد عوض، عالم المعرفة، ۲۶۳، نوفمبر.
- مجموعة، ۲۰۰۸، مقالات في تحليل الخطاب، كلية الاداب والفنون والانسانيات بجامعة نبوية وحدة البحث في تحليل الخطاب.
- محمد الخطابي، ۱۹۹۱، ليسانيات النص مدخل الى انسجام الخطاب، المركز الثقافي العربي، دار البيضاء، الطبعة الاولى.
- محمد بن سليمان القويقلي، البياض السردى: الاعراف ودلالات العدول، جامعة ملك السعود، السعودية، ۱۴۱۲ هجري
- محمد شداد الحراق، اللغة الشعرية وهوية النص، ۲۰ اكتوبر ۲۰۱۱، <http://www.diwanalarab.com/%D8%A7%D9%>.
- والتر ج. اونج، فبراير ۱۹۹۴، الشفاهية والكتابة، ترجمة حسن البنا عزالدين، كويت المجلس الوطني للثقافة والفنون والادب، سلسلة عالم المعرفة، ۱۸۲.
- وين بوث، ۱۹۹۴، بلاغة الفن القصصي، ترجمة احمد عردات و علي الغامدي، رياض، جامعة الملك سعود.
- **سه رچاوه به کوردی**
- ع ع يوسف، ئۆدیسسۆس نیره یان مینه؟، چاپخانه ی ئاراس، ههولیر، چاپی یه کهم،
- غازى حه سه ن، ۲۰۱۷، گوتارى سياسى ده سه لآت و ئۆپۆزسیۆن له هه ریمى كوردستان شیکردنه وهى پراگماتیکی، نامه ی ماسته ر زانکۆی سۆران ۲۰۱۷.
- **سه رچاوه به ئینگلیزی**
- Austin, J.L. 1962, Ho To Do Things With Words, printed in Great Britain, Oxford Universtiy Press.
- Mehan Dowed Lambert, 2015, Redading picture books with children, Charlebrdge, watertown MA, .
- Paula LaRocque, 2003, The Book on Writing the Ultimate Guide to Writing Well, Marion Street Press Portland, Oregon, ISBN-0-9665176-9-5.

ملخص البحث

أين البياض في خطاب الشاعر للشاعر "ع.ع. يوسف" الذي يحمل عنوان "هل أديسيوس ذكر أم أنتي؟"

يحلل هذا البحث ويوضح الفراغ بين خطاب النص الشعري (عباس عبد الله يوسف) وهو طريق أو اتجاه يستند على الخطوط البراكمتيكية وخاصة افعال الكلام، وتحليل كيفية ظهور أو خلق الفراغ (البياض) بين نص الخطاب على صورة النوع أو الشكل، أو الخيال والصورة والفكر والتصوير الذي يبين المعنى الظاهر والمخفي. وفي تحليلنا هذا إستندنا الى مجموعة من الرموز اللغوية التي لها العلاقة في خلق (البياض) المقصود و(البياض) الغير مقصود. وكل نص خطابي يتضمن تسيير فعل ما أو أكثر من الفعل ما للحصول على المقصود. الفراغ (البياض) في النص هو أحد عملية الإتصال، ويأتي هذا الفعل نتيجة لتترك الفراغ.... وان الفكرة والصورة أو التصوير الخيالي من قبل كاتب النص بصورة مقصودة لتشجيع وتحريك القارئ نحو ذلك العمل وجعله يشارك في إعادة إنتاج النص ذاته، أو تكملة النص المكتوب. والفراغ من الممكن أن يكون ذات معنى فكري أو فلسفي أو إجتماعي في محيط معلوم او من خلال عمل لخلق ذاك المحيط.

Abstract

Poetic Discourse gaps of the text: "Is Adissius Male or Female?"

written by (Abbas Abdulla Yousf)

The research is about analyzing the gaps between the discourses of the poetic text of (Abbas Abdulla Yousf). This is a methodology based on the pragmatic theory, in particular the speech act, the analysis of the manner of creation of "gutter talk" in the discourse text in the manner of form and shape, or idea and image and imagination and thought, and explicit and implicit meaning. In this research, we have relied upon a group of linguistic codes that are related to the creation of gap (with purpose) and (out of purpose).

The discourse text is about carrying out an action, or more than an action for achieving a purpose. Gutter talk in the text is one of the actions of communication. The action has been created on purpose by the author of the text as a result of leaving gutter, or idea, image, and mental imagination, to move the reader and engage him/her in reproducing the text itself or completing the text (written or spoken).

The gaps could create a mental, philosophical, social meaning in a specific environment